

13. ágúst

9. gr. verði svo hljóðandi:

Aðgang að skólanum geta nýir nemendur ekki fengið eftir að kennsla er byrjuð. Þó má skólastjóri, þegar sérstaklega stendur á, veita undanþágu frá þessu ákvæði.

Nú sannar umsækjandi með prófi, að hann hafi þá kunnáttu, sem fyrsti bekkur farmannadeildar veitir, og má þá setja hann í annan bekk hins meira fiskimannaprófs, eða í annan bekk farmannadeildar, eftir því sem við á.

Í janúarlok ár hvert, skulu nemendur í fyrstu bekkjum farmanna- og fiskimannadeilda ganga undir próf í íslenzku og stærðfræði. Próf þetta skal haldið af kennurum skólans, og þeir einir, sem það standast, verða fluttir í eldri deild að hausti. Þegar sérstaklega stendur á, og kennurum ber saman um að nemandi hafi næga kunnáttu í þessum námsgreinum, getur skólastjóri þó veitt honum undanþágu frá þessu prófi. Til að standast prófið, þarf einkunnina 4 í skriflegri stærðfræði og í íslenzkri ritæfingu, enda sé miðað við sama einkunnastiga og við burtfararpróf.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 13. ágúst 1940.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

13. ágúst

REGLUGERÐ

um eyðingu refa í Árnessýslu.

1. gr.

Grenja skal leita á vori hverju, einu sinni eða oftár, ef þurfa þykir, bæði í afreittum og heimalöndum sýslunnar, er að afrétti liggja, eða svo nærri afrétti, að refa getur verið von. Sameiginlegur oddvitafundur Skeiða- og Flóahreppa sér um grenjaleitir á Skeiða- og Flóamannaafretti. Geta þeir aðiljar kosið þrjá menn úr sínum hópi til að fara með þessi mál. Hreppsnefndir úr öðrum hreppum sjá um leitir á sínum afréttum og heimalöndum.

2. gr.

Þeir, sem sjá um grenjaleitir samkvæmt 1. gr., skulu ráða grenjaskyttur til starfsins og leggja þeim til svo marga aðstoðarmenn sem þurfa þykir, og í samráði við þær.

3. gr.

Finnist gren utan leitar, skal ekki yfirgefa það ef kostur er. En finni það einn maður, er honum skylt að forðast öll afskipti af því, en flýta för sinni til byggða og tilkynna skotmanni eða hreppsnefnd, sem sér um, að farið verði á grenið þegar í stað.

4. gr.

Eitra skal fyrir refi að hausti og vetri, er henta þykir, bæði í heimalöndum og afretti, þar sem þeirra er helzt von. Séu rjúpur eitradar, skal annar vængur þeirra stýfður um miðju, til auðkennis. En hirða ber að vori þær leifar, er eftir kunna að vera og grafa þær eða urða niður svo rækilega, að hundar eða aðrar skepnur nái ekki til þeirra. Þetta sé falið hinum trúverðugustu mönnum. Grenjaskyttur skulu hafa með sér eitur og eitra fyrir yrðlinga, ef þeir nást eigi á annan hátt.

5. gr.

144

Heimilt er þeim, sem sjá um refaveiðar samkvæmt 1. gr., að verja fé til tilrauna með refaveiðar á vetrum frá skothúsi eða með dýraboga eða á annan hátt. 13. ágúst

6. gr.

Gæzlumenn grenja, skotmenn og þeir, er grenja leita, skulu fá kaup eftir því sem um semur í hvert sinn. Auk dagpeninga fær skotmaður verðlaun, er greiðist úr sýslusjóði, 4 kr. fyrir fyrra dýrið, er við gren vinnst, en 12 kr. fyrir hið síðara, og 1 króna fyrir hvern yrðling. Fyrir hlaupadýr greiðist 15 kr. Skotmaður skal færa sönnur á, að hann hafi unnið til verðlaunanna.

7. gr.

Til grenjavinnslu má þá eina ráða, er kunna með skotvopn að fara, svo og önnur áhöld, sem við grenjavinnslu eru notuð. Skotmaður leggur sér til byssu og yrðlinga-söx, en þeir, er leitina kosta, leggja til dýraboga og útvega eitur og greiðist eitrið úr sýslusjóði. Skotmaður má ekki yfirgefa gren fyrr en eftir 7 dægur, nema alunnið sé. Verði þeir, er til grenjavinnslu eru ráðnir, uppvisir að því að vanrækja starf sitt, skulu þeir missa kaup sitt fyrir að liggja við það gren.

8. gr.

Öll dýr og yrðlingar, sem veidd eru samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar eru eign þeirra sveitafélaga, er veiðina kosta, nema öðruvísi um semjist.

9. gr.

Þeir, er sjá um refaveiðar samkv. 1. gr., láti semja skrá um öll þekkt gren í af-rétti og heimalöndum, gera lýsingu af þeim og tölusetja þau. Hvert gren skal merkja svo að auðfundið sé. Fjallkóngar brýni fyrir leitarmönnum að taka eftir nýjum grenjum og setja merki við, svo glögg, að auðfundin séu.

10. gr.

Kostnaður við refaveiðar greiðist úr fjallskila- eða sveitarsjóði þeirra sveitar-félaga, er refaveiðar annast samkv. 1. gr., nema eitur. En fari kostnaður einhvers sveitarfélags fram úr 6 kr. á hvern búanda í hreppnum, greiðir sýslusjóður helming af því, sem fram yfir er.

11. gr.

Skýrslur um refaveiðar skulu sendar sýslumanni fyrir febrúarlök ár hvert.

12. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, 20 kr. til 5000 kr., er renni í sýslusjóð, og skulu mál út af brotum sæta meðferð almennra lögreglumála.

13. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin reglugerð fyrir Árnæssýslu um grenja-leitir og refaveiðar frá 5. nóv. 1914, svo og reglugerð um viðauka við hana frá 17. febrúar 1926.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Árnæssýslu hefir samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 108 11. ágúst 1933, til þess að öðlast gildi 1. september 1940, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 13. ágúst 1940.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.